

U S T A W A

z dnia 8 kwietnia 1919 r.

o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska.

Art. 1. Pomieszczenia dla oficerów i urzędników wojskowych obowiązane są dostarczyć zarządy gmin miejskich i wiejskich.

Art. 2. Zarządy gmin miejskich i wiejskich, o ile nie posiadają w swoim rozporządzeniu odpowiednich pomieszczeń, mają prawo rekwirować na potrzeby wojska mieszkania osób prywatnych. Pomieszczenia, zajęte przez władze i urzędy państwowe, nie podlegają rekwizycji.

Art. 3. Rekwizycji podlegają:

a) mieszkania, których właściciele lub użytkownicy są stale nieobecni;

b) poszczególne pokoje w mieszkaniach, liczących ponad 4 pokoje.

W mieszkaniach, zajętych przez osoby pojedyncze, do użytku właściciela mieszkania winny być zostawione 2 pokoje. W mieszkaniach, zajętych przez rodzinę, do użytku właściciela pozostawione być winno tyle pokoi, z ilu osób składa się rodzina, nie więcej jednak niż 4 pokoje. Przy obliczaniach powyższych nie są brane w rachubę pokoje, które służą do wy-

konywania zawodu i nie są przeznaczone na mieszkanie, jako też pokoje, zamieszkane już przez podnajemców, nie należących do rodziny.

Art. 4. W razie powrotu nieobecnych właścicieli lub użytkujących, zwraca się im część mieszkania stosownie do art. 3.

Art. 5. Pomieszczenia dla oficerów i urzędników wojskowych winny być dostarczone ze znajdującem się w mieszkaniu przepisaniem umeblowaniem i ze światłem, o ile istnieje w mieszkaniu instalacja elektryczna lub gazowa.

Art. 6. Spis pomieszczeń zarówno własnych, jak i ulegających rekwizycji, winny zarządy gmin miejskich i wiejskich dostarczyć miejscowym komendom wojskowym w sposób i terminach przez władze wojskowe przepisanych.

Art. 7. Za dostarczone pomieszczenia skarb państwa będzie wypłacał gminom wynagrodzenie podług norm następujących:

a) w miastach I klasy: Warszawie, Krakowie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Częstochowie i Sosnowcu, oraz w miejscach klimatycznych i uzdrowiskach:

za oficerów do podpułkownika włącznie (1 pokój) 3 marki dziennie,

za oficerów od pułkownika i wyżej (2 pokoje) 5 mk. dziennie;

b) w miastach II klasy, dawniej gubernialnych i powiatowych, 80% cen wskazanych w p. a.;

c) w pozostałych miejscowościach — 60% cen wskazanych w p. a.

Wypłaty sumy należnej za zajęte pomieszczenia uskuteczniają zarządy gmin miejskich i wiejskich.

Art. 8. Różnice, wynikającą z tego, że czynsz płacony przez lokatora za zarekwirowane pokoje wyższy jest od wynagrodzenia, należącego się za nie w myśl tej ustawy, pokrywa właściciel domu z własnych funduszków.

Art. 9. Istniejące dotąd obszary dworskie, jako jednostki administracyjne, podpadają pod postanowienia niniejszej ustawy.

Art. 10. Winni uchylania się od obowiązków, z ustawy niniejszej wynikających, będą karani aresztem do 3-ch miesięcy lub grzywną do 3000 mk. przez władze administracyjne.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Ustawa niniejsza posiada moc obowiązującą na całym obszarze Państwa Polskiego na przeciąg jednego roku i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

za Prezydenta Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski